

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/169/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121291276
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6121291276.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: Q. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., v konaní o zaplatenie 790,58 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa v celom rozsahu z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu upomínaciemu dňa 06.04.2021 požadoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 790,58 eura s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa ustanovenia § 44 zákona . 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s., za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Poplatky účtované žalovanému titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie/obmedzenie poskytovania služieb nie sú predmetom žaloby. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s jej zaplatením. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný napriek výzve právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy pohľadávku neuhradil. Žalobca si uplatnil voči žalovanému len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby a vyúčtovanej zmluvnej pokuty vo výške 790,58 eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk ani po vykonaných šetreniach. Žalobca navrhol pokračovať v konaní v zmysle § 10 ods. 1, 3 zákona č. 307/2016 Z. z. Platobný rozkaz sa tým zrušil zo zákona a vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra (§ 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.).

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, keďže jej žaloba bola doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu podľa § 106 ods. 3 CSP. Súd vykonal všetky potrebné úkony na zistenie skutočného pobytu žalovaného, avšak napriek tejto skutočnosti sa pobyt žalovaného (ktorý je cudzinec s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky), nepodarilo zistiť.

4. Súd výzvou z 18.10.2021 vyzval žalobcu podľa § 138 CSP na pretože zo skutočností tvrdených v žalobe a z doložených listinných dôkazov bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je celkom zjavne nedôvodná a to z dôvodu absencie splnenia podmienok podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.

5. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu zasielania písomných listín uvedenú v zmluve o poskytovaní verejných služieb „U. XXXX/X, XXXXX Z.“, dňa 22.07.2020. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom sme riadne hmotnoprávne preukázali našu aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie pohľadávky zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej v súlade so zákonom č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, za účelom preukázania našej aktívnej legitímácie sme súdu predložili aj výzvy nášho právneho predchodcu zo dňa 15.04.2018, 17.04.2018, 15.05.2018, 15.11.2018. Žalovaný zvolil formu zasielania faktúr v časti „spôsob fakturácie“ prostredníctvom papierovej formy faktúry (poštou na adresu zasielania písomných listín). V uvedených výzvach sa na ich poslednej strane nachádza o. i. „UPOMIENKA“ a „UPOZORNENIE“, ktorými bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu. Predloženými výzvami doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v Zmluve o poskytovaní verejných služieb preukazujeme splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. K doručeniu faktúr žalovanému došlo v súlade s časťou VII bod. 3 Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s.. Faktúry boli žalovanému zasielané prostredníctvom papierovej formy faktúry (poštou na adresu zasielania písomných listín). Faktúry boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. Nakoľko žalovaný napriek výzvam nášho právneho predchodcu bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči podniku, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky Postupcu podľa ust. § 43 ods. 13 z.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je naplnené tiež poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovanom v zasielaných SMS notifikáciách, upomienkach, e-mailových notifikáciách, telefonických a písomných výzvach. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.01.2022, sp.zn. 19CoCsp/24/2021.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č. k. 16Csp/169/2021-123 zo dňa 30.03.2022, tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre, uznesením, č. k. 5CoCsp/32/2022-155 zo dňa 16.11.2022 tak, že odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Vo svojom rozhodnutí poznamenal, že odôvodnenie prvoinštančného súdu celkom neuvádza, čo znamená kvalifikovanosť výzvy, ktorá mala byť zasielaná žalovanému. Pokiaľ išlo o záver prvoinštančného súdu, že výzva mala obsahovať kvalifikované poučenie podľa § 43 ods. 13 cit. zák., potom bude potrebné prvoinštančným súdom doplniť (pokiaľ to vyplýva zo zákona), o aké konkrétne poučenie ide. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetné ustanovenie (§ 43 ods. 13 cit. zák.) obsahuje klasickú štruktúru normy so svojou hypotézou a dispozíciou, pričom neobsahuje samostatný príkaz týkajúci sa povinnosti poučiť adresáta písomnej výzvy „poučením“. Z obsahu žalobcom predložených faktúr bolo možné zistiť, že obsahovali výzvu na zaplatenie dlžnej sumy po lehote splatnosti. Iným slovami, žalobcom predložené faktúry obsahovali vo svojom obsahu výzvu, ktorá napĺňa kvalifikačne

výzvu podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Otázky, ktoré sa týkali 90 dňového omeškania a samotného doručovania predmetnej výzvy sú otázkami inými. Pokiaľ išlo o oboznámenie žalovaného s obsahom výzvy, v ďalšom konaní bude potrebné prvoinštančným súdu vyhodnotiť otázku doručovania výzvy aj v súlade so všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom akciová spoločnosť (Časť VII.). Prvoinštančný súd síce v napadnutom rozsudku vyhodnocoval otázku doručovania výzvy, avšak pre ucelenosť do úvahy prichádzajúcich regulácií pre doručovanie písomností, nevyhodnocoval (dohodnutú) reguláciu podľa uvedených všeobecných podmienok. Odvolací súd vyslovuje k tejto otázke názor, podľa ktorého bolo potrebné žalobcom preukázať doručenie, resp. doručovanie (odoslanie) výzvy žalovanému.

8. Súd vo veci opätovne nariadil pojednávanie, pričom žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoju neúčasť ako aj neúčasť právneho zástupcu vopred ospravedlnil, súčasne vyjadril súhlas s rozhodnutím vo veci bez účasti žalobcu. Žalovaného predvolal prostredníctvom úradnej tabule a webového sídla súdu, ako aj z adresy jeho trvalého pobytu (Mesto Vrábľa), v dôsledku čoho mu bola uvedený zásielka doručená fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP dňa 15.02.2023, v dôsledku čoho mal súd zachovanú 5-dňovú lehotu na prípravu aj v prípade žalovaného.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, pričom vychádzal z dôkazov, ktoré predložil, vykonal dokazovanie listinami, ktoré sú obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

10. Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 12.04.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb k telefónnemu číslu XXXXXXXXXXXX, na základe ktorého bol žalovanému aktivovaný program služieb Happy L z pôvodného programu s dobou viazanosti 24 mesiacov. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému za poskytnuté služby faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 30.04.2018 sumu 84,03 eura, čiastkovou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 24.04.2018 vyfakturoval sumu 60 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 31.05.2018 vyúčtoval sumu 141,44 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti dňa 30.11.2018 vyúčtoval sumu 505,11 eura. Žalobca vo výzve na zaplatenie pohľadávky zo dňa 02.03.2023 žalovanému oznámil, žalobca mal voči nemu peňažnú pohľadávku pôvodného veriteľa spoločnosti Slovak Telekom, a.s., ktorá bola vedená pôvodným veriteľom, pričom aktuálna výška dlžnej sumy je 980,30 eura. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2020 je zrejmé, že právny predchodca oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len zák. č. 351/2011 Z. z.) zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

12. Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

13. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe, aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

14. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú;

to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

15. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobine upravená, nesmie však odporovať obsahu, alebo účelu tohto zákona.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

20. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

21. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb uzavretú medzi stranami sporu súd považoval za zmluvu podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. s tým, že s poukazom na predmet činnosti žalobcu, ide súčasne aj o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní, pretože túto je povinný skúmať súd z úradnej povinnosti, aj keď o strana konania nenamieta. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29. júna 2010 „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo sis tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa s ňou v konaní nezaoberal. Tým, že prvostupňový súd rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby voči žalovanému, u ktorého súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaný.“

23. Súd sa v predmetnom konaní primárne zaoberal tým, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v spore, to znamená či boli splnené podmienky na postúpenie, pretože zákon č. 351/2011 Z.z. nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidla pri postúpení pohľadávok. Podľa názoru súdu pre platné postúpenie pohľadávky platia predpoklady podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. ktorých v splnenie v spore preukazuje žalobca, ktorého zaťažuje povinnosť preukázať, že je vo veci aktívne vecne legitimovaný subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa žalovaného - Slovak Telekom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysly § 43 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z.z. je iba pohľadávka, ktorá je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku na plnenie potom, čo bol účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, kedy môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon č. 351/2011 Z.z. , pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

24. Súd po vykonanom dokazovaní opätovne dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, čo odôvodňuje nasledovne. Vo vzťahu k argumentácii odvolacieho súdu, aby súd prvej inštancie vysvetlil, čo znamená kvalifikovaná výzva podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, súd poukazuje na nasledovný výklad. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva telekomunikačného podniku na zaplatenie, ale touto výzvou musí telekomunikačný podnik jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy a upozorniť ho, že po márnom uplynutí lehoty bude telekomunikačný podnik oprávnený postúpiť pohľadávku na iný subjekt, aj bez súhlasu dlžníka. Z tohto dôvodu neobstojí tvrdenie žalobcu, že takúto výzvu možno považovať oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2017. Písomné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky nie je výzvou, ako má na mysli citované ustanovenie a ani ju nenahrádza (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/27/2021 zo dňa 22.09.2021). Aj vyššie uvedený odvolací súd používa legálnu terminológiu, a síce pojem „kvalifikovaná výzva“ (v bode 21 tohto rozsudku), ktorú treba interpretovať v tom zmysle, že nejde o akúkoľvek výzvu, ale výzvu, ktorá musí spĺňať určité kvalitatívne nároky podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Súd práve pre uvedenú skutočnosť použil túto ním zvolenú legálnu terminológiu, ktorá je bežne používaná v sporoch, kde žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno ohľadne preukázania, tak existencie výzvy podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, ale aj to, že sa táto dostala do sféry dispozície žalovaného ako spotrebiteľa.

25. V uvedenom kontexte, faktúry nemožno v žiadnom prípade považovať za kvalifikovanú písomnú výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, pretože ide iba o oznámenie dlžníkovi akú sumu má veriteľovi zaplatiť za poskytnuté služby (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/37/2021) a nebola zároveň splnená ďalšia podmienka, a síce nepretržitá viac ako 90 dňové omeškanie dlžníka s plnením jeho peňažného záväzku. Aj samotné odvolacie senáty Krajského súdu v Nitre sú nejednotné v otázke, či by mohli faktúry byť považované za výzvy podľa vyššie uvedeného ustanovenia. Aj keď odvolací súd vyslovil právne záväzný názor, podľa ktorého faktúry naplňujú kvalifikačne výzvu podľa predmetného exponovaného ustanovenia, (z ktorého názoru súd musel vychádzať), aj napriek tejto skutočnosti nemožno vyhovieť žalobe, pretože žalobca nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukázal riadne doručenie faktúr žalovanému. Zároveň, podľa názoru súdu nemohla byť ani logicky splnená podmienka nepretržitého 90 dňového omeškania, čo je práve odôvodnené názorom, podľa ktorého faktúra nie je kvalifikovanou výzvou podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, s ktorou argumentáciou sa odvolací súd absolútne nestotožnil. Aj keby žalobca preukázal doručenie faktúr, žalovaný by nebol v nepretržitom omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku voči podniku dlhšie ako 90 dní, pretože momentom doručenia faktúr by ani žiadne omeškanie (ani splatnosť) ešte žalovanému nevzniklo, ani by neexistovalo.

26. V tomto kontexte odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vyhodnocovať otázku doručovania faktúr aj v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom akciová spoločnosť (časť VII.). Takto dojednaná fikcia (v bode 3 písm. b.) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach a je neplatná. Okrem toho, z vyššie uvedených rozhodnutí (citované v bode 27) dovolacieho súdu vyplýva, že nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania, bez toho, aby došla do sféry adresáta, čo je aj daný prípad.

27. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o tom, že splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. je naplnené aj poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovanom v zasielaných SMS notifikáciách, upomienkach, e-mailových notifikáciách, telefonických a písomných výzvach tak je potrebné uviesť, že žalobca nepredložil resp. neoznačil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval osobitnej výzvy žalovanému takýmto spôsobom. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou

významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

28. Pokiaľ žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu od oznámenia o postúpení pohľadávky a to s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003 tak súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.“. Z uvedených dôvodov tak oznámenie o postúpení pohľadávky nekonvaliduje prípadnú neplatnosť postúpenia pohľadávky a to aj s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách je tak potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu opätovne pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

29. Zo všetkých, vyššie uvádzaných dôvodov súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože neboli kumulatívne splnené podmienky podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, a síce nebolo preukázané, žeby sa faktúry (ktoré odvolací súd považoval za výzvy podľa predmetného ustanovenia) dostali do sféry dispozície žalovaného, nebolo preukázané ani 90 dňové nepretržité omeškanie žalovaného s plnením jeho peňazného záväzku voči právnenému predchodcovi žalobcu.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal a to z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy konania preukázateľne nezvnikli. Zároveň súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné

na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.